

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z powództwa B. C.

przeciwko Biuru [...] Spółce z o.o. w O.

o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 22 marca 2016 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w O.

z dnia 29 grudnia 2014 r., sygn. akt IV Pa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 29 grudnia 2014 r. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 24 września 2014 r., którym oddalono powództwo B. C. o zasądzenie od pozwanego Biura [...] spółki z o.o. w O. kwoty 15.000 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Powód wywiódł skargę kasacyjną od tego wyroku, opierając ją na podstawie naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 378 § 1 k.p.c. oraz art. 382 k.p.c. w związku z art. 328 § 2 k.p.c. i art. 391 k.p.c.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części oddalającej apelację powoda i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania oraz orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego.

W skardze kasacyjnej zawarty jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania z uwagi na to, że jest ona oczywiście uzasadniona.

Strona pozwana wniosła o oddalenie skargi kasacyjnej oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest, jak wynika z art. 398⁴ § 2 k.p.c., wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymóg ten wiąże się, jak wielokrotnie wyjaśniano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, z przesłankami rozważanymi przez ten Sąd podczas tzw. „przedsądu”, a więc na posiedzeniu, którego przedmiotem jest przyjęcie lub odmowa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przesłanki te określone są w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i tylko one podlegają badaniu w tej fazie postępowania, a przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje wtedy, gdy zachodzi choćby jedna z nich. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania winno zatem koncentrować się na wykazaniu istnienia takiej przesłanki, przy czym treść tego uzasadnienia nie może być dowolna, bo konieczne jest oparcie jej na argumentacji jurydycznej.

Wniesiona w sprawie skarga kasacyjna zawiera wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadniony w ten sposób, że skarga jest oczywiście uzasadniona, nie można jednak uznać, że skarżący zdołał wykazać istnienie tej przesłanki.

Powołanie się na przesłankę zawartą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje skarżącego do przedstawienia wyводу prawnego zmierzającego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274), co daje podstawy do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną, tj. podlegającą uwzględnieniu.

Nie spełniają tego wymagania stwierdzenia, że „zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty narusza przepisy postępowania, tj. art. 378 § 1 k.p.c. i art. 382 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. i art. 391 k.p.c., polegające na nierozpoznaniu przez Sąd II instancji wszystkich zarzutów podniesionych przez powoda oraz zaniechaniu ustosunkowania się do zarzutów apelacji i braku wyjaśnienia dlaczego zarzuty stawiane przez powoda zostały uznane za bezzasadne, a co za tym idzie doszło do nieprawidłowej kontroli apelacyjnej Sądu II instancji”, czy że „brak merytorycznego stanowiska Sądu drugiej instancji w odniesieniu do większości zgłoszonych w apelacji zarzutów jest takim naruszeniem przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, ponieważ w tej sytuacji zaskarżone orzeczenie stwarza jedynie pozory przeprowadzenia kontroli instancyjnej przez Sąd II instancji”, a także, iż „w ocenie skarżącego skandalicznym jest sporządzenie przez Sąd odwoławczy 23 stronicowego uzasadnienia, w którym 21 stron stanowi dosłowne skopiowanie uzasadnienia Sądu I instancji, natomiast jedynie 2 strony stanowią rozważania Sądu Okręgowego, które zasadniczo pozbawione są merytorycznej zawartości”. Tego rodzaju oceny sformułowane dla poparcia kasacyjnych zarzutów naruszenia przepisów postępowania nie mogą świadczyć o tym, że skarga jest oczywiście uzasadniona, bowiem o istnieniu uzasadnionej drugiej podstawy kasacyjnej przesądza nie każde naruszenie przepisów postępowania, ale jedynie takie uchybienie tym przepisom, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.). Skarżący nie wskazał w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nawet tego, na czym konkretnie polegało naruszenie przez Sąd Okręgowy art. 378 § 1 k.p.c. oraz art. 382 k.p.c. w związku z art. 328 § 2 k.p.c. i art. 391 k.p.c., a tym bardziej, jaki wpływ na rozstrzygnięcie sprawy miało ewentualne naruszenie tych przepisów, ponieważ oczywiście w tym zakresie niewystarczające są stwierdzenia wyżej przytoczone. Podstawy skargi nie podlegają badaniu na tym etapie postępowania przed Sądem Najwyższym, wobec czego o tym, że skarga jest oczywiście uzasadniona nie może przekonać argumentacja zawarta w uzasadnieniu jej podstaw.

Skarżący nie zdołał więc wykazać potrzeby rozpoznania jego skargi przez Sąd Najwyższy, wobec czego z mocy art. 398⁹ k.p.c. i art. 398²¹ w związku z art. 108 § 1 k.p.c. należało postanowić jak w sentencji.

[l.n]